

ANNUKKA JAUHIAINEN (2003).

Kasvatus kansalaisuuteen – kansalaiskoulun unohdettu missio

Sitä mukaa, kun pohjakouluvaatimukset ovat kasvaneet ja elinikäisestä oppimisesta on tullut velvollisuus ja hyve, on entistä tärkeämmäksi noussut kysymys miten koulujärjestelmä kykenee tarjoamaan taustoiltaan ja tarpeiltaan erilaisille nuorille sopivan kouluttautumisen muodon ja sitä kautta perustan ja mielekkyyden oppimisen elinikäisyydelle. Artikkelissa muistutetaan yhdestä lähihistoriaamme kuuluvasta koulumuodosta, kansalaiskoulusta, jonka erityisenä missiona olivat kasvatus kansalaisuuteen ja työkasvatus. Koulutuksen perusluonteeseen ankkuroituva ongelma teoreettisen ja käytännöllisen opetuksen välisestä suhteesta sai erityisen painoarvon tässä työväestön nuorten ja ruumiillisen työn tekijöiden koulussa, jossa myös kysymyksiä kansalaisuudesta ja kansalaisuuteen kasvattamisesta määriteltiin suhteessa käytännölliseen opetukseen, ammatilliseen koulutukseen ja työelämään.

Annukka Jauhiainen (2003).

Educating for citizenship – the forgotten mission of the civic school

As the demands made on basic education have grown and lifelong learning has become both an obligation and a virtue, an increasingly important question is how the educational system can offer a suitable form of education to young people with varying backgrounds and needs, thus laying a foundation and the motivation for lifelong learning. The author reminds us of a form of school in our recent history - the civic school - which had the specific mission of educating people for citizenship and providing work education. The problem embedded in the basic nature of education, that of the relationship between theoretical and practical learning, was especially emphasised in these schools, which were intended for working-class youth and manual labourers. Likewise, issues of citizenship and educating for citizenship were defined in relation to practical training, vocational training and working life.